

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den i Genève den 24. Marts 1930 afsluttede internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 6281).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det her foreliggende Forslag, saaledes som det er vedtaget af Toldkonferencen i Genève for kort Tid siden, er præget af de modsatte Kræfter, der paa dette Omraade gør sig gældende rundt om i Landene og ikke mindst i Europa for Tiden.

Paa den ene Side staar den Opfattelse, at det nuværende Toldsystem øver en ødelæggende Indflydelse paa Europas Økonomi paa lignende Maade, som Tilfældet var for en Række Stater i svundne Tider, for Frankrig før Revolutionen i 1789 med de indre Toldsatser, der den Gang fandtes, for Tyskland før Toldunionsbevægelsen i det 19. Aarhundrede. Det opfattes fra mange Sider som en Art økonomisk Anarki, der alvorligt truer hele Europas økonomiske Stilling i Forhold til de øvrige Verdensdele. Det kan vel siges, at denne Opfattelse i de sidste Aar er blevet nogenlunde eneraadende mellem Nationaløkonomerne i Europa, og det maa tilføjes, at den atter og atter forkyndes af de Statsmænd, der fører Ordet for de forskellige Lande paa dette Omraade. Den blev fastslaaet som en Art fælles Opfattelse for Folkeforbundsstaterne ved den økonomiske Konference i 1927, og den er blevet understreget siden atter og atter ved Folkeforbundets Delegeretmøder.

Men overfor denne Opfattelse staar Kræfter, der virker i modsat Retning. Der staar Traditionerne i hvert Land og de dertil knyttede formentlige nationale Inter-

esser og i mange Tilfælde særdeles reelle Særinteresser. Denne modsatte Bevægelse har, taget under eet, behersket de enkelte Landes Lovgivninger i meget betydeligt Omfang i Tiden efter Krigen. Den har navnlig ført til, at under de Kriser, hvortil den almindelige Svækkelsestilstand, hvori Krigen har efterladt Europa, hyppigt udvikler sig i det ene eller det andet Land, har man ofte som Middel deroverfor grebet til Højnelse af Toldmurene i Tro paa, at dette skulde lette Forholdene for vedkommende bestemte Land, selv om det ikke var nyttigt for Europa som Helhed.

Det er de to modsatte Opfattelser, som har kæmpet mod hinanden i Genève. Resultatet er blevet en Overenskomst, der i sit Princip bygger paa den første Opfattelse, men som paa mange Punkter tager et vidtgaaende Hensyn til den sidste. Den Modsetning, der er i Anskuelserne, har tillige givet sig Udtryk i mangfoldige Brydninger under de Forhandlinger, som gik forud for Afsluttelsen af den nye Affattelse. Men trods Bekymringerne har det vist sig, at ingen af Staterne, heller ikke de mest bekymrede, vilde tage Ansvaret for, at det kom til et Brud paa de Forhandlinger, som begyndtes nu i Februar Maaned i Genève.

Man har fra de forskellige Landes Side anerkendt Nødvendigheden af at standse Kapløbet i de økonomiske Rustninger, der sætter Staterne i Modsetning til hinanden, og naar man har gjort det, har det vel noget været under Indtryk af den Opfattelse, at hvis de europæiske Fastlandsstater fortsatte dette Kapløb, da kunde de komme til at staa overfor den Mulighed at maatte regne med, at de Stemninger i England, der fører mod det engelske Riges Deltagelse i Toldrustningskapløbet, kunde blive betydelig stærkere, ja, til en vis Grad endogsaa faa Overtaget.

Naar man nu ser paa selve det Udkast til en Konvention i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, kan det være vanskeligt at sige, om dette er svagere eller stærkere end det Forslag, der oprindeligt fremkom fra Sekretariatets Side. Meget stor er Forskellen vel ikke i Forslagets Værdi, i Styrken af de Bestemmelser, det indeholder.

Naar vi derefter vender os til Spørgsmaalet om, hvad Indholdet da er, saa er det første Hovedpunkt, vi her maa fæste Op-